

Çapraşık bir adamım, ne dediğim belli değil. Net olmak istedikçe ifadem bozuluyor. Kendimi kelimelerin elinden kurtarmaya çalışırken, bir sineğin örümcek ağından kurtulmaya çalışması gibi, ona yeniden sarılıyorum, yeniden, yeniden.

Net bir fikrim olmasını, hayaller peşinde koşmayı, mesela milletvekili olmayı istemeyi, yazar olmayı istemeyi, entelektüel olmayı istemeyi diliyorum. Belki diyorum, böyle net hedeflerin olsa, net fikirlerin, net sözlerin, net kimliğin ve net bakışların olur.

Bakışlarım bile, evet, iki gözümün dünyayı farklı açılardan görmeye çalışmasıyla mâlûl.

Net hedefler koymaktan ne zaman vazgeçtiğimi bilmiyorum. Gerçekleşmediklerinden mi? Sanırım hayır. Belki gerçekleştiklerini gördükçe.

Yazar olmak istesem, olabilirim, milletvekili de olabilirim, belki başbakan bile olabilirim, bunların hepsinin bir bedeli var. Bazen zamanını, bazen ruhunu satmak gerekiyor ama asıl bedel, *gerçekte* olabileceğin şeyleri olamayışın. İnsanın sadece *tek bir şey* olabileceğini ve bunun için ödediği bedelin *diğer şeylerden vazgeçmek* olduğunu gördüğümde, belki de, net hedefler koymaktan vazgeçtim. Olabileceğim şeylerin ne olduğu pek de umurumda değil, sonunda bana başka şeyleri kaybettirecekler ya.

İnsanoğlu ölmek istemiyor, hedeflerin sonu gelmiyor çünkü. Hedeflerin varsa, çoğu psikolog intihar eğiliminin olmadığını düşünüyor. Hedefler bir arabanın atı gibi bizi sürüklüyor, onlar olmasa teker dönmeyecek.

Ama beni sıkıyor hedefler. *Her ne olursa olsun* istediğim, beni heyecanlandıran pek az şey var. Bunlar maddi şeyler değil. Arabam olsun istemiyorum, insanların saygısı veya ihtiramı değil, bir profesörlük veya toplumda daha müteber bir yer edinme ilgimi çekmiyor, toplumu ne ki, itibarı ne olsun. Diğer tüm ilgi türleri de garip geliyor. Etrafım kalabalıklaştıkça insanların anlayışsızlığına daha çok şahit oldum ve o sebepten kaçıyorum hemen. Daha çok bilmek de artık ilgimi daha az çekiyor. Ne olacak, alt alta referansları yığınca inanacaklar mı bana?

Fersah fersah öteler, beni kollarınıza alın.

Yeryüzünden hatıra isteyenler olmuş muydu beni buraya gönderirken bilmiyorum ama bildiğim pek de mutlu bir turist olmadığım ve hatıra cinsinden sadece bulutları ve ağaçları anlatabileceğim.